

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **V.D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2011, č.j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15.2.2011, č.j., žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.11.2009 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2009 žádost o plný invalidní důchod, neboť podle posudku Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 23.10.2009 není účastník řízení plně invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50%. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno 1.2.2010. V námitkách žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Z posudku o invaliditě ze dne 29.11.2010 vyplývá, že účastník řízení není plně invalidní podle § 39 odst. 1, ale je částečně invalidní podle § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, ve znění účinném od 1.1.2010 je invalidní podle § 39 odst. 1 a jedná se o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b). Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byla určena ve výši 50% a zdravotní stav do 31.12.2009 odpovídal postižení v kap. XV, oddíl F, položka 3, písm. b) příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 a po 1.1.2010 míra poklesu pracovní

schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 50%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položce 1c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40% na horní hranici procentního rozmezí a navýšil podle § 3 vyhlášky o 10% na celkových 50%.

Žalobou ze dne 6.4.2011 se žalobce domáhá přezkoumání zdravotního stavu, poněvadž nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, které podle něho nerespektuje jeho zdravotní problémy.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 31.8.2011. Posudková komise za účasti odborného lékaře – ortopeda hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentaci k námitkovému řízení a k jednání si vyžádala zdravotní dokumentaci praktické lékařky. Lékařské nálezy, které komise hodnotila, uvedla a cituje z nich ve svém posudku. Podle posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po opakované operaci bederní páteře pro vícečetnou spondylolisthezu bez postižení nervových kořenů. Prvá operace bederní páteře proběhla dne 27.6.2002, reoperace dne 4.5.2009. Operací byly provedeny stabilizace v segmentu L páteře. Zjištěné strukturální změny dolní hrudní a horní bederní páteře korelující s klinickým nálezem omezeného pohybu a poruchy páteřních funkcí jsou středního stupně bez výpadové neurologické symptomatologie. Dolní končetiny bez motorického deficitu. Revaskularizační operace srdce provedena v květnu 2008 je s dobrým efektem, oběhově kompenzovaný, bez anginy pectoris, známek srdeční slabosti, hypertenze je korigována. Při běžné zátěži není výkonnost podstatně omezena. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila do 31.12.2009 ve výši 50%, horní hranicí, když pro navýšení nebyl shledán objektivní důvod a stav neodpovídal funkčním stavům uvedeným pod písm. c) či d) položky 3, oddílu F, kap. XV, příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. Od 1.1.2010 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po opakované operaci bederní páteře pro vícečetnou spondylolisthezu se středně těžkým funkčním postižením bez funkčně významného neurologického nálezu a je hodnoceno podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap XIII, oddíl E, položky 1c a odpovídá míře poklesu pracovní schopnosti 40%, kterou komise o 10% navýšila vzhledem k předchozí výdělečné činnosti. Stav nebylo možno hodnotit podle položek 1b, 1d, neboť nedošlo k naplnění podmínek tam uvedených. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1, ale byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném k 31.12.2009. Byl invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010 a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b), nikoliv o invaliditu třetího stupně.

Při jednání u soudu uvedl, že podle stavu své páteře by měl být poživitelem plného invalidního důchodu, který mu nebyl přiznán, ač se v roce 2009 podrobil další operaci páteře. V podstatě se opakuje situace z roku 2002, kdy mu byl rovněž po operaci páteře na rok přiznán plný invalidní důchod. V roce 2009 za stejné situace mu byla žádost o důchod zamítnuta.

Soud vyžádal doplňující posudek od PK MPSV ČR v Brně, v němž měla komise zodpovědět, proč nebyl žalobce uznán plně invalidní po operaci dne 4.5.2009, když tvrdí, že pro srůst komponentů po operaci má být nejméně rok v rekonvalescenci.

V doplňujícím posudku po té, co byl žalobce objektivně orientačně přešetřen při zasedání komise, komise v posudku ze dne 7.12.2011 uvedla, že po operaci bederní páteře dne 4.5.2009 byl funkční nález oproti stavu před operací subjektivně i objektivně zlepšený a v době posuzování lékařem OSSZ zdravotní stav stabilizovaný, ze který ho považuje posudková komise až do současné doby. Postižení páteře svým rozsahem a tíží funkčních důsledků odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Komise setrvala na svém posudkovém závěru v předchozím posudku.

Při jednání u soud dne 3.1.2012 žalobce namítal, že komise nevzala v potaz, že srůst obratlů trvá u staršího občana podle lékařů 2 roky, v té době byl omezen ve všech činnostech, a proto mu měl být po tuto dobu plný invalidní důchod přiznán. Od srpna 2009 do května 2010 byl zaměstnán u několika zaměstnavatelů, naposledy jako řidič, od května 2010 po úrazu byl v pracovní neschopnosti, která skončila. Od května 2011 je evidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku spočívající v nesprávném posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud posoudil podle posudků PK MPSV se sídlem v Brně, které si vyžádal. V posudcích ze dne 31.8.2001 a 7.12.2011 se posudková komise podrobně zabývala zdravotním stavem žalobce a hodnotila ho na základě všech lékařských nálezů, které měla k dispozici, včetně nových lékařských nálezů a na základě orientačního přešetření při svém zasedání. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu do 31.12.2009 byl stav po operaci bederní páteře pro vícečetnou spondylolisthezu, od 1.1.2010 totéž onemocnění se středně těžkým funkčním postižením, bez funkčně významného neurologického nálezu. Takto zhodnocený zdravotní stav posudková komise promítla do 50-ti procentního poklesu pracovní schopnosti podle kap. XIII, oddílu E, položka 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., když pro příznivější hodnocení podle položky 1d nebyla na základě klinických vyšetření naplněna posudková kritéria. Do 31.12.2009 šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po opakované operaci bederní páteře pro vícečetnou spondylolisthezu a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila ve výši 50% odpovídající částečné invaliditě. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla podrobně, zdůvodnila, proč zdravotní stav nelze hodnotit pro posuzovaného příznivěji, neboť nejsou naplněna posudková kritéria pro použití jiného písmene položky v příslušných oddílech a kapitolách podle účinnosti právního předpisu do 31.12.2009 a od 1.1.2010. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudková komise hodnotila přesvědčivě, objektivně, proto soud pojal oba posudky jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění do 31.12.2009 a nešlo o invaliditu třetího stupně podle zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1.1.2010 činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. ledna 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně